

URZĄD PATENTOWY

G 13 d 3/02

SEKA

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22579.

Kl. 89 c, 10.

Rudolf Picka
(Praga, Czechosłowacja).

Sposób oczyszczania soków dyfuzyjnych.

Zgłoszono 15 listopada 1934 r.

Udzielono 20 grudnia 1935 r.

Znane sposoby oczyszczania soków dyfuzyjnych polegają na tem, iż sok dyfuzyjny, ewentualnie podgrzany, miesza się z mlekiem wapiennym, doprowadzanem z naczynia pomiarowego, w skrzyniach rozdzielczych lub w skrzyniach saturacyjnych. Pomimo, że proponowano zupełne zaniechanie stosowania skrzyń rozdzielczych, a zalecano stosowanie wyłącznie skrzyń saturacyjnych, to jednak dotychczas jeszcze stosuje się powszechnie dwie do trzech skrzyń rozdzielczych, przez które kolejno przepuszcza się sok, zmieszany z wapnem w celu dokładnego wymieszania i dostatecznie długotrwałego oddziaływania wapna na niecukry soku, jeszcze przed wejściem do skrzyń saturacyjnych.

Według wynalazku wapno doprowadza

się do soku dyfuzyjnego w sposób ciągły już w przewodzie odciągowym, a mianowicie bezpośrednio po wyjściu z dyfuzora albo z zamkniętego łapacza włókien. Środek oczyszczający (wapno) miesza się wówczas bezpośrednio w przewodzie odciągowym z sokiem, przyczem oba te materiały mają dość czasu na wzajemne oddziaływanie na siebie.

Główną zaletę tego sposobu stanowi, że sok dyfuzyjny zostaje potraktowany środkiem oczyszczającym, zanim zawarte w nim zanieczyszczenia zdążą z biegiem czasu lub wskutek zetknięcia się z powietrzem ściemnieć i zabarwić sok. Jednocześnie w ten sposób zaoszczędza się do 50% stosowanej dotychczas ilości środka oczyszczającego.

Przy wykonywaniu niniejszego sposobu

środek oczyszczający wprowadza się bez przerwy z naczynia pomiarowego do przewodu sokowego przez cały czas odciągania soku. Zaleca się przytem na początku otworzyć najpierw dopływ środka oczyszczającego, a dopiero potem dopływ soku do przewodu sokowego, aby w ten sposób wypływający sok odrazu zetknął się ze środkiem oczyszczającym, wcześniej niż z powietrzem. Dopływ środka oczyszczającego najlepiej jest regulować tak, aby zawartość naczynia pomiarowego wystarczyła bez przerwy aż do końca odciągania soku z danego dyfuzora. Mieszanina soku, otrzymana w ten sposób, przechodzi po ewentualnem podgrzaniu do zwykłych skrzyń saturacyjnych. Skrzynie rozdzielcze są przytem zupełnie zbyteczne. Wskutek mniejszego zapotrzebowania środka oczyszczającego saturacja również znacznie się upraszcza. Z zasady druga saturacja staje się zupełnie zbyteczną, a częstokroć można również pominąć sączenie przez węgiel aktywny. Pomimo to otrzymuje się soki czy-

ste i przezroczyste, co sprzyja otrzymywaniu białego produktu.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e.

1. Sposób oczyszczania soków dyfuzyjnych, znamienny tem, że środek oczyszczający wprowadza się bez przerwy do soku dyfuzyjnego podczas jego odciągania bezpośrednio po wyjściu z dyfuzora albo z zamkniętego chwytacza włókien.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że na początku otwiera się najpierw dopływ środka oczyszczającego, a następnie dopiero dopływ soku do przewodu sokowego, przyczem dopływ środka oczyszczającego reguluje się tak, żeby dana jego ilość starczyła aż do przzerwania odciągania soku.

R u d o l f P i c k a.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.